

Messi com a exemple

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 9 d'agost de 2021

Amigues, amics,

Jo no soc ni molt ni poc “futbolero” però quan ataquen el Barça pel que representa em torno tan culé com el que més. Jo no em fico si la junta anterior ho va fer bé o malament; aquestes són qüestions internes del club i dels socis. El “cas Messi” donarà molt a parlar pel seu component polític. El fatxa anticatalà Tebas ha fet un servei al *Estado* espanyol que, més tard o més d'hora, veurem recompensat, doneu-li temps. Sembla que a la *Liga* hi ha una normativa que impedeix que el contracte entre el Barça i Messi pogués ser efectiu, però també sembla que si el tal Tebas hagués volgut la cosa s'hauria pogut solucionar. Tebas ha renunciat al fet que el millor jugador del món seguís a la *Liga española*, com havia manifestat hipòcritament. A l'època de Franco, Di Estéfano va anar a parar al Madrid perquè li va robar els drets al Barça. Com moltes coses, aquell règim segueix vigent sempre que els poders fàctics i la Monarquia ho volen; la justícia i el *gobierno* no hi pinten res. Ens estan represaliant per terra, mar i aire. La de Messi tan sols n'és una més...

No sé si ens n'adonem prou, ens estan prenent el pèl. Se'ns estan rifant i el govern d'aquí, tan tranquil. Del tema de l'aeroport ja en vaig parlar abans-d'ahir; de com va tapar l'enganyifa de la reunió bilateral Estat-Generalitat. El govern espanyol ja ha portat al Constitucional dos decrets de la Generalitat. La bona relació, però, segueix o, més ben dit, *sigue*. Quan baixarem del Burro? Si seguim així serem la riota d'Espanya, d'Europa i de tot el món. “Aquests catalans volen ser independents i només fan declaracions i manifestacions, mentre tenen milers de represaliats i exiliats polítics i el govern espanyol els pren el pèl”. Ja veureu: per l'11 de setembre prohibiran la manifestació amb l'excusa de la covid-19, quan permeten concerts multitudinaris sense normes

de seguretat, festes irregulars, botellades massives i tota mena de disbauxes. Tot ajornat, més enllà del setembre i molt més...

Em direu, o diran, que per a un vell com jo és molt fàcil cridar a una mobilització contínua, a una vertadera revolució per la independència; és clar, jo tinc l'excusa de no poder-hi anar però vull deixar patent i per escrit que sense una veritable revolució no hi haurà res a fer, ni ara ni mai. Sí, Europa! Si ens veuen tan mansos passaran de nosaltres, no sé si olímpicament o cínicament, però passaran de nosaltres. Està clar que si no ens belluguem d'una altra manera no tenim res a fer. Molts s'han oblidat conscientment del 1r d'octubre, com s'han oblidat que el judici pel 17A es va tancar en fals. El 17A eren vigílies del 1r d'octubre; malpenseu i encertareu.

Si tingués els mitjans per fer-ho (algú m'ajuda?) posaria de cara la paret el Parlament de Catalunya –recordem Carme Forcadell– i el govern de la Generalitat –recordem els presos i exiliats polítics– i els diria que són uns **calçasses!** Comissió bilateral? Taula de diàleg? Aeroport? Fora botiflers! Fora Monarquia! Fora mandra! No vull sang, però demano **REVOLUCIÓ!**

Vostre,